

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
9:01	7:20	בית שמש
9:00	7:10	בני ברק
9:02	7:28	טבריה
9:01	7:21	יבנאל
9:01	7:08	ירושלים
9:00	7:12	מודיעין עילית
9:01	7:18	צפת
9:02	7:19	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 15, גליון 37 (756)

פרשת חקת (קרח בחו"ל), ה' תמוז, אבות פרק ד', שעת תשפ"ו לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: יהושע ב' | בבלי: חולין נ"א | ירושלמי: בבא מציעא ה' | תוספתא: גיטין ז' | רמב"ם: שבת ל'

מוהרא"ש מספר

אור טהור

זה דבר מאד טוב שהישיבות ותלמודי התורה נוסעים בשבועות הקיץ מהעיר אל ההרים, שם בין ההרים זה טהור מאד, אפשר שם להצליח מאד בעבודת השם.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן נב), שזה מזיק לעבודת השם כשנמצאים במקום שאנשים רודפים אחרי תאוות עולם הזה, ואפשר להתקרב יותר אל השם יתברך כשנמצאים במקום שאין שם אנשים שעושים שטיות; לכן תנצל את הזמן שאתה נמצא בקיץ בין העשבים והעצים לעבודת השם, תעשה לך סדר איך לנצל את הימים שלך ללמוד ולהתפלל <<<<

מילה של התחזקות

תודה ותהלה להשם יתברך על הרכוש העשיר שהוא נתן לה, משפחה יפה ויראת שמים, אשה וילדים יקרים מאירים וכשרים, זו העשירות הכי גדולה, זו העשירות האמתית.

היתה לי סבתא, אמא של אמי, רחל לאה טייטלבוים, זה מה שהיא תמיד אמרה: "אני הכי עשירה", יש לי ילדים ונכדים יראי שמים, זו העשירות הכי גדולה. מתי שהייתי מגיע אליה היא תמיד אמרה לי את זה: "אני הכי עשירה", היא אמרה את זה בשמחה הכי גדולה, היא התבוננה לזה ברצינות, ואפילו שבבית לא היה כלום, הכל היה כל כך פשוט, אבל הרגישו שיש לנו סבתא הכי עשירה, כי זה היה העקר, לראות דורות כשרים.

מאד אבקש מכם שגם אתה תתיה כן, תמיד תגיד להשם יתברך תודה על המשפחה שלך, ורק תבקש על העתיד, שהילדים שלך יתחננו ויקימו דורות יפים וכשרים. בסוף זה לא עשירות, בסוף זה עגול; יום אחד יש, יום אחד אין, זה מסתובב מאחד לשני; דורות כשרים - זה נשאר.

(עצתו אמונה בהעלותך תשפ"ו)

דוארט על הפרשה

"למה העליטנו ממצרים, למות במדבר כי אין לחם ואין מים, ונפשנו קצה בלחם הקלקל", הפסוק מספר (במדבר כא, ה - ט) שלבני ישראל היו טענות על השם יתברך ועל משה רבינו, הם התמרמרו, כלומר שהמן אינו כמו כל אוכל שאחרי האכילה יוצא מהגוף חלק גדול מהאכל, המן שונה, המן נספג כולו בגוף ונשאר שם לעד, הם פחדו שיגיע זמן שהמן יתנפח בגופם והם מותו מזוה. ממשיך הפסוק ומספר: "וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים, וינשכו את העם וימת עם רב מישראל", באו היהודים למשה רבינו ואמרו: "חטאנו כי דברנו בה' ונדך, התפלל אל ה' ויסר מעלינו את הנחש", משה רבינו התפלל אל השם יתברך. אמר השם יתברך למשה רבינו: "עשה לך שרף, ושים אתו על גס, והיה כל הנשוף וראה אתו וחי". אומרת התורה: "ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס, והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי".

מביא רש"י את דברי חכמינו זכרונם לברכה (ראש השנה כט): "וכי נחש ממית או נחש מחיה? אלא בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים, היו מתרפאים; ואם לאו, היו נמוקים", כשבני ישראל הרימו את עיניהם אל השם יתברך, הם החדירו בעצמם את האמונה שהשם יתברך מנהל את העולם, אז הם התרפאו, ואם הם לא הסתכלו אל השם יתברך הם מתו.

אותו הדבר אומרים חכמינו זכרונם לברכה (שם) על הפסוק (שמות יז, יא): "והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק", וקשה: "וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה? אלא כל זמן שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים, היו מתגברים; ואם לאו, היו נופלין", משה רבינו ישב והצביע בידיו כלפי מעלה, הוא אמר ליהודים: "תסתכלו אל השם יתברך! אל תפחדו מעמלק".

ולכן אמר רבנו (ספר המדות, אות המתקת הדיו, סימן כה): "מי שדינין שורין עליו, יסתכל בכל פעם על השמים", רבינו משתמש במילה 'סתכל', שפונתה יסתכל עם פונה, זה לא מספיק שמסתכלים לשמים, את זה כל אחד עושה, אפילו להבדיל גויים מסתכלים לשמים כדי לחשב את טבע העולם, אבל העקר - אומר רבנו - להזכר מהשם יתברך, שהשם יתברך מנהל את העולם, וכשמתחילים לראות את השם יתברך הלב נפתח ומתחילים לדבר אליו יתברך, וכך מסתלקים כל הדינים מהאדם.

דבר ראשון ביום: התבודדות

אני שמח מאד, אברך נגש אלי ואמר לי שהוא לא מתחיל את היום שלו לפני שהוא יוצא מחוץ לביתו ומתישב על כסא ועושה התבודדות, הוא משוחח למשך מספר דקות עם השם יתברך, ורק אחר כך הוא מתחיל את סדר יומו, רבנו אומר: "אם מדברים - פועלים", אני רואה שמצייתים לנאמר בדרשות, שאני יכול לפעל אצלכם לצאת לרבנו ולקיים את עצותיו.

יעזר השם יתברך שנצית לרבנו כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

(אשר היה אל יואל פרשת חקת תשפ"א)

אִי אֶפְשָׁר לְהִיטֵל רַק הָאֲבָא הַתְּקִיף

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יּוֹם ה' פְּרֻשֵׁת שְׁלַח (קֶרַח בִּא"י),
כ"ו סיון, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נֵרוּ יֵאָר

אֲנִי מְקוּהָ שֶׁהִבְנֵת מֵה שְׁדַבְרֵנוּ, שְׂאִי אֶפְשָׁר
לְהַגִּיעַ הַבִּיטָה וְלִהְיוֹת הָאֲבָא הַתְּקִיף וְלִמְחוּץ אֶת
הַיְלָדִים, צְרִיכִים לְבִלּוֹת עִם הַיְלָדִים, לְצִאת עִם
הַיְלָדִים, לְהַנְעִים לָהֶם.

עֲכָשׁוּ יֵשׁ זְמַנִּים חֲדָשִׁים, יֵשׁ לָךְ יְלָדִים בְּגִילְאֵי
הַעֲשָׂרָה, אֶתְּהָ צְרִיף לְצִאת אִתָּם, לְהַנְעִים לָהֶם,
לְטִיֵל, לְקִנּוּת, לְהַתְאַוֵּר וְכו', אַחֲרַי כִּי אֶתְּהָ
יְכוֹל לְהַגִּיד 'לֹא' עַל הַטְּלָפוֹן, עַל עֲמֻדַת
הַמְחַשְׁבִּים, עַל חֲבֵרָה אֶלְמוּנִית, עַל חֲבֵרָה
פְּלוֹנִית; אֲבָל כְּשֶׁרוֹדְפִים אַחֲרַי הַכֶּסֶף, לֹא רוֹאִים
אֶת הַיְלָדִים מִשְׁבֵּת לְשִׁבְתָּ, וּבְשִׁבְתָּ יֵשׁ מִתַּח,
עֲצָבִים, עֲנָשִׁים, בְּקֶרֶת; אֲזִי כְּשֶׁאוֹמְרִים 'לֹא' עַל
כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ – זֶה לֹא עוֹזֵר, זֶה רַק עוֹשֶׂה
יוֹתֵר גְּרוּעַ.

אֵל תֵּאֲבֹד עֲשֵׂתוֹנוֹת, אֶתְּהָ עוֹד יְכוֹל לְהַצִּיל הַכָּל,
לָךְ עִם הַיְלָדִים הַגְּדוּלִים שְׁלָךְ פֶּעַם בְּשִׁבּוּעַ
לְהַתְאַוֵּר, זֶה לֹא צְרִיף לְהִיטֵל מִשְׁהוּ הַכִּי אֲדִיר,
אִם הֵם יִהְיוּ שְׂמֵחִים הֵם יִקְשִׁיבוּ לְמֵה שֶׁאֶתְּהָ
וְאֶשְׁתָּף אוֹמְרִים, הֵם לֹא יִלְכוּ מֵאַחֲרַי הַגֵּב שְׁלָךְ,
הֵם יִגְדְּלוּ בְּרִיאִים וְרֵאֵי שְׂמִים.

הַעֲקֵר הוּא בֵּית שְׂמַח, לְתַת לְיְלָדִים מִיֵּלִים
טוֹבוֹת וְלִרְאוֹת בָּהֶם טוֹב, אֲזִי הֵם מְקַשְׁבִּים
לְהוֹרִים, אֲזִי מִתְקַיִּים מֵה שֶׁהַזְּהוּר הַקּוֹדֵשׁ אוֹמֵר
(פְּרֻשֵׁת תְּצַוֶּה, דף קפ"ו): "זִכְרָהּ מֵאֵן דְּמִלִּיל עַל אוֹדְנִין
דְּשְׂמַעִין", אֲשֶׁרִי לְמִי שֶׁמְדַבֵּר לְאֲזַנִּים שְׂשׁוּמְעוֹת;
רַק כְּשֶׁיֵּשׁ שְׂמֵחָה וּמְרִגִּישִׁים שְׂוִים – רוֹצִים
לְרַצוֹת אֶת הַהוֹרִים.

אֲנִי מְקוּהָ שֶׁאֶתְּהָ לֹא כּוֹעֵס שְׂאֵנִי אוֹמֵר לָךְ אֶת
כָּל זֶה, אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁזֶה יִהְפֹּךְ אֶת מִצַּב הָרוּחַ שֶׁל
הַיְלָדִים, וְהֵם לֹא יַעֲזְבוּ אֶת הַדְּרֵךְ הַכְּשָׁרָה.

(עֲצָתוֹ אֶמְוִנָה שְׁלַח תשפ"ו)

סֵפֶר הַמִּדּוֹת תְּשׁוּבָה

- לט. מִי שְׁדַרְכוּ תְּמִיד לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתְּשׁוּבָה,
בְּזִכְוֹתוֹ מִבְּטֵל מִחֲשׁבוֹת זְרוֹת מְגֻדְלֵי הַדּוֹר.
- מ. מִי שֶׁמְחַזֵּיר רְשָׁעִים בְּתְּשׁוּבָה, יִזְכֶּה לְשִׁמְרִית שִׁבְתָּ.
- מא. גַּם אִינוּ נִזְוֵק מִנְחָשׁ.

וְלִהְתַּחֲזֵק עִם חֲבֵרִים טוֹבִים בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם; דְּבַר רֵאשׁוֹן אֲנִי מְבַקֵּשׁ
מִמֶּךָ, תִּתְּנֵהוּ בְּהַכְנָעָה לְמַגִּידֵי הַשִּׁיעוּרִים שְׁלָךְ, וְאֵל תִּלְךָ נֶגֶד תְּקִנּוֹת
הַיְשִׁיבָה, תַּעֲמֵד בְּסִדְרֵי הַיְשִׁיבָה וְתַעֲשֶׂה מֵה שֶׁהֵם אוֹמְרִים, כִּי תִצְלִיחַ
וְתִקְנֶה לָךְ שֵׁם טוֹב, אֶתְּהָ תִמְצָא חֵן בְּעֵינֵי כּוֹלָם; רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה, מַגִּידֵי
הַשִּׁיעוּרִים, וְכָל הַבְּחוּרִים תְּמִיד יִשְׁבְּחוּ אוֹתְךָ, אֶתְּהָ תִהְיֶה אֶהוּב אֶצְלָ
כוֹלָם.

תִּהְיֶה בְּזִמְן בְּסִדְרִים, תִּהְיֶה בְּזִמְן בְּתַפְלָה, יֵשׁ חֲלֻשָׁה אֶצְלָ בְּחוּרִים
לְשָׂרְף אֶת הַלִּילוֹת בְּשׁוּם כָּלוּם, הוֹלְכִים לִישׁוֹן בְּשַׁעַה מְאַחֲרַת, יוֹשְׁבִים
וּמְשׁוּחָחִים, אַחֲרַי כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהִיטֵל בְּזִמְן בְּתַפְלָה, בְּזִמְן בְּסִדְרֵי
הַיְשִׁיבָה, הַכָּל מִתְחִיל כְּשֶׁהוֹלְכִים לִישׁוֹן; עַל כֵּן מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, לָךְ
לִישׁוֹן בְּזִמְנוֹ, אֵל תִּלְךָ לִישׁוֹן מְאוּחָר, כִּי תוּכַל לְקוֹם מִקֶּדֶם מֵאֵד, אֶתְּהָ
תִצְלִיחַ מֵאֵד, שְׁנוֹת הַנְּעוּרִים הֵן הַשְּׁנִים הַכִּי יְפוֹת לְאָדָם. חֲכַמֵּינוּ
הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (שִׁבְתָּ קנ"ד): "יִנְקוּתָא כְּלִילָא דְּוֹרְדָא", הַזְּמַן הַכִּי יָפָה
הוּא שְׁנוֹת הַנְּעוּרִים; וְכִשְׁמִנְצָלִים אֶת שְׁנוֹת הַנְּעוּרִים מִצְּלִיחִים מֵאֵד
בְּחַיִּים.

מִדּוֹת טוֹבוֹת

תִּזְהַר מֵאֵד לֹא לְהַכְאִיב וְלֹא לְפָגַע בְּשֵׁנִי, בְּמִיחַד בְּשִׁבּוּעוֹת הַקִּיץ
כְּשֶׁלֹּא נִמְצְאִים בְּבֵיתָ, נִמְצְאִים עִם חֲבֵרִים יוֹמָם וְלַיְלָה – צְרִיכִים
לְהִזְהַר יוֹתֵר לֹא לְהַכְאִיב לְבַחוּרִים אַחֲרִים, וְאִם בְּחִדְרֵי הַשִּׁינָה שְׁלָךְ
הַכְּנִיסוּ בְּחוּר שֶׁהוּא לֹא כָּל כִּי חֲכָם כְּמוֹךָ, בְּחוּר שְׂמַעְצָבוֹ וְכו' – תִּזְהַר
מֵאֵד לֹא לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים שֶׁתִּצְטָרֵף לְשִׁלֵּם מִחִיר יָקָר בְּמִשְׁךְ הַחַיִּים, חֵס
וְשִׁלוּם אֵל תַּעֲשֶׂה דְּבָרִים שֶׁיִּבְזוּ אוֹתוֹ.

חֲכַמֵּנוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה י'), עֲדִיף שִׁיְהִיו מוֹכְנִים לְהַשְׂרֵף
בְּכַבְשָׁן הָאֵשׁ מֵאֶשֶׁר לְבַזּוֹת חֲבֵר; כִּי לְבַזּוֹת חֲבֵר זֶה דְּבַר נוֹרָאִי,
מְשַׁלְּמִים מִחִיר יָקָר עַל זֶה; אִם אֶתְּהָ יְכוֹל לְסַדֵּר בְּדֶרֶךְ עֲדִינָה עִם
הַמְּנַהֵל, מַגִּידֵי הַשִּׁיעוּר וְהַמְּשַׁגִּיחִים שִׁיחֲלִיפוּ אֶת הַמְּטוֹת וְכַדּוּמָה –
אֶתְּהָ יְכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה, אֲבָל חֵס וְשִׁלוּם לְהוֹצִיא בְּחוּר מִהַחֲדָר, אוֹ
לַעֲשׂוֹת תַּעֲלוּלִים, כִּי אִם פּוֹגְמִים בְּשֵׁנִי – נַעֲנָשִׁים הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.

דַּע לָךְ, אִיךָ שֶׁמִּתְנַהֲגִים עִם אַחֲרִים – כִּי מִתְנַהֲגִים מִן הַשְּׂמִים עִם
הָאָדָם. כְּפִי שֶׁחֲכַמֵּנוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סוֹטָה ח'): "בְּמִדָּה שְׂאָדָם
מוֹדֵד, בְּהָ מוֹדְדִין לוֹ"; בְּעֵנֶן הַזֶּה רוֹאִים בְּחוּשׁ אֶת הַהִשְׁגָּחָה, וְאֶפְּלוֹ
שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְנַהֵל אֶת הָעוֹלָם בְּהַסְתָּרָה, רוֹאִים דְּבָרִים הַפּוֹכִים,
אֲבָל בְּעֵנֶן הַזֶּה רוֹאִים בְּרוּר וְגִלּוּי; "שְׂאִית דִּין וְאִית דִּינִין", וּמִי שְׁרוֹדֵף
אַחֲרַי הַשֵּׁנִי לֹא לוֹקַח הַרְבֵּה זְמַן עַד שֶׁהוּא נַעֲנָשׁ הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ, בְּכֵן
אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ בְּנֵי אֶהוּבִי, תִּלְמִידֵי חֲמֻדַת לְבָבִי, אֵל תִּפְגַּע בְּאֵף אֶחָד, אֵל
תִּכְאִיב לְאֵף אֶחָד, וְאִם יֵשׁ לְמִישֶׁהוּ אֶת הַעֲנֵן הַזֶּה שֶׁהוּא לֹא מִתְעוֹרֵר
בְּלִילָה וְכו', וְקוֹרֶה וְכו', הוּא יִשֵּׁן עִמוֹק, הוּא לֹא מְרַגֵּשׁ מִתִּי הוּא צְרִיף
לְצִאת וְכו' – חֵס וְשִׁלוּם אֵל תִּשְׁפֹּף אֶת הַדָּם שֶׁל הַשֵּׁנִי, חֲכַמֵּנוּ
הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (שִׁבְתָּ לא'): "דְּעֵלְךָ סִנֵּי, לְחַבְרָךְ לֹא תַעֲבִיד", מֵה
שֶׁשְׂנֵאוֹי עֲלִיךָ אֵל תַּעֲשֶׂה לְחַבְרָךְ; תַּחֲשַׁב כְּאִילוֹ זֶה קָרָה אֶתְּךָ אוֹ עִם
הַיְלָד שְׁלָךְ, תַּעֲשֶׂה הַכָּל כְּדִי שֶׁהוּא לֹא יִתְבַּזֶּה.

(קוֹנְטְרַס קַעֲמָפ)

האם באמת כל כך מפחיד למות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני צריך עצה, כמעט בכל לילה אני מתחיל לרעד מפחד מהמות, אני מתחיל לחשב שלא משנה כמה שאני רוצה ואני משתדל להיות טוב, במילא יהיה לי קשה וימר למעלה בשמים, כשהנשמה עולה למעלה הרי כבר אי אפשר לחזור בתשובה, שם אין מה לעשות יותר. כבר בתור ילד היה לי את המחשבות האלו שאף אחד הרי לא יכול להיות משלם, כל אחד יצטרך לסבול בסוף ולקבל ענשים קשים אחרי הפטירה, אז למה לי בכלל לנסות להיות טוב, הרי במילא לא אגמר בטוב?

כמו כן אני מאוד מפחד מעצם המות, איך ההרגשה ואיזו סורים זה, וכשאני מתחיל לחשב על זה אני ממש יכול לאבד את הנשימה.

לראש הישיבה שליט"א יש איזו עצה בשבילי?

יישר כח

תשובה

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת שלח (קרח בא"י), כ"ד סיון, שנת ה'תשפ"ו תקרא קריאת שמע שעל המיטה, אל תפנס למטה לפני שאתה קורא קריאת שמע, ואם אתה יכול לקרא קריאת שמע של אריז"ל, לומר את הנידוי, אשמנו בגדנו וכו' - אתה לא צריך לפחד יותר, כי רבי נתן אומר (לקיטת הלכות קריאת שמע שעל המטה, הלכה ב), שפשאדם קורא קריאת שמע בלי לילה לפני שהוא הולך לישון והוא מתנדה - "אינו זו משם עד שמוחלין לו", מוחלים לו על כל העבירות, ולא צריכים לפחד.

אם אתה מפחד מהמות תחשוב על תחיית המתים, רבנו ז"ל אומר (ספר המדות אות אמונה חלק ב, סימן יז): "מי שאינו יכול לישן, יעלה על מחשבתו אמונת תחיית המתים", לכאורה, מה עוזרת תחיית המתים למי שלא יכול להרדם? אלא בדרך כלל כשרוצים להרדם, מתחילים לחשב על כל הדברים המפחידים, מתחילים להגיע דמיונות: 'מה יהיה?' 'אולי אני עומד למות וכו' וכו'?' על זה אומר רבנו, תחשוב על תחיית המתים; כלומר, בסוף יהיה טוב, אפילו שימותו, יקומו בתחיית המתים.

השם יעזור שתצליח בכל בעניינים.

(עצתו אמונה שלח תשפ"ו)

תתנו.

קודם פורים: ספר רבנו ז"ל המעשה מהחכם והתם (ספורי מעשיות מעשה ט). והוא ספור נורא ונפלא עד מאד, איך שעל ידי חכמות נופלים לבאר שחת וחיים כל ימי חיינו במרירות עצומה, ואיך שעל ידי מדת התמימות יכולים להתעלות בתכלית העליה ולחיות כל החיים בחיים נעימים וערבים עד מאד.

תתנו.

אחר פורים: ספרו לרבנו ז"ל איזה ספור מענין פתב עם אותיות של זהב. ענה ואמר רבנו ז"ל: "וואס דער צייט איז א מעשה פון א פתב?" (מה אתם מספרים מעשה מכתב?), והתחיל לספר את כל המעשה מהבערגיר והעני (בספורי מעשיות מעשה י). והספור הזה הוא נורא ונפלא עד מאד, לא נודע פתרונו. רק מהרמזים, ששמעו אחר כך מרבנו ז"ל, הבינו, שמדבר מסוד הגאולה העתידה לבוא ומסוד המשכת נשמת מלך המשיח וכו'.

ואחר שספר רבנו ז"ל ספור הנפלא הזה, היתה אז בין אנשי ילומנו שמחה גדולה עד מאד ושרו לפניו נגון על פסוק (ישעיה נא, א): "כי נחם ה' ציון וגו'".

כי מפל הספור יוצא ענין נורא ונפלא עד מאד, רזין ורזי דרזין יחוד נשמות ישראל עם מלך המשיח, שעכשו הם נפרדים זה מזה, וירדו תחת יד הקלפות של פעם הרוצח, עד שמפיל אימה ופחד על האדם מלצ'עוק להשם יתברך ואומר לו: "אם תצ'עק, אחנק אותך מיד וכו'". גם ירדו ונפלו תחת יד הקלפה של הגאולה מהעני פדעת וכו', וככיכול הוא אסור באזיקים פי'דוע. ומהפנתב האמתי, שהיה בידו, דיקא על ידה נעשה היחוד והאוג בין קדשא ברין הוא ושכינתיה".

[דעת לנבון, שהפתב הוא תורת רבנו ז"ל אשר על ידה מתעוררות נשמות ישראל לשוב אליו יתברך ומתחדדות ומי'דוגות עמו יתברך על ידי תפלה ועל ידי התבודדות. ועל כן מי שזוכה להפיץ ולגלות ולפרסם את סימני הפתב, הוא מקרב את הגאולה ויחוד קדשא ברין היא ושכינתיה, נשמת מלך משיח אל כנסת ישראל.

אף הסמך-מם אורב מאד מאד על מי שעוסק לגלות ולפרסם את סימני הפתב, ועל כן מתעוררת עליו מחלקת עצומה בקנאה ובשנאה, ומשלחים ומרחקים אותו מאתים פרסאות, שאפלו אותן הנשמות, שאגלה להן כבר מסימני הפתב,

עדכונים חדשים מהבנין החדש באומן

אנשי שלומנו כבר נערכים בהמוניהם לקראת ראש השנה שנת תשפ"ז הבעל"ט. כבר קונים כרטיסים, בודקים את הדרכונים לראות אם הם עדיין בתוקף, אך כולם יודעים שההכנה העיקרית היא תפילה. ברור הדבר, שגם אם יש לאדם דרכון, כסף ובריאות, בלי תפילות אי אפשר להגיע אל רבנו ז"ל.

בין כל ההכנות הללו, הציבור צמא לשמוע עדכונים טריים בנוגע לבניין החדש באומן. כל מי ששהה בבניין הקיים בשנים האחרונות, הרגיש על בשרו את הדוחק הרב השורר שם. שלא לדבר על המקורבים החדשים הרבים שמצטרפים מדי שנה וזוועקים "למה נגרע" גם הם רוצים להיות בבניין יחד עם ראש הישיבה, דבר המהווה תענוג רוחני וגשמי עצום.

הבניין ממוקם הרחק מכל השאון וההמולה של אזור פושקינה, וזהו דבר נפלא המביא עמו הרחבת הדעת בלתי רגילה. בפרט כאשר מגיעים עם הילדים הקטנים – בבת עיננו – הרי אי אפשר לעצום עין אם נמצאים במקום המוני, שם אי אפשר להשאיר ילד לבדו אפילו לדקה אחת. אך כאן, בבניינו של ראש הישיבה, המצב רגוע בהרבה; לכל אחד יש את ד' האמות שלו, וניתן להתמסר לילדים בצורה טובה יותר. גם בפן הגשמי הכל ערוך ומזומן על הצד הטוב ביותר: מקווה מפואר וגדול, שלוש סעודות משובחות מדי יום, חדרי שינה מרווחים, ובית מדרש מפואר ללימוד ולתפילה. גולת הכותרת של ימי החג היא ללא ספק התפילה הנעימה במחיצת ראש הישיבה, המשמש כבעל תפילה וניגש לפני העמוד בצורה כה לבבית וחמה, המעוררת כל אחד ואחד לתשובה. בשל כל הסיבות הללו, ישנו אכן עניין רב בקרב הציבור לשמוע עדכונים שוטפים על התקדמות הבניין החדש.

משום כך, אנו שמחים לבשר כי העבודות מתקדמות בקצב מהיר. ברוך ה', כבר סיימו להניח את מוטות הברזל, וכבר יצקו את הבטון עבור היסודות של הבניין. בשיחה בתוכנית 'אחים מברסלב' – שיחת ליל שישי השבועית והמרתקת בקו הטלפון של 'קול ברסלב' – העלו ביום חמישי האחרון את ר' העניך אינדיג שיחי, מאברכינו החשובים המשקיע כוחות עצומים כדי להכין ולספק את המיטב עבור אנשי שלומנו באומן על הצד היותר טוב. הוא הציג בטוב טעם ובבהירות את התוכניות עבור הבניינים החדשים לשנים הקרובות, בעזרת ה'.

ניתן להאזין לשיחה בקו הטלפון על ידי לחיצה על 1 לשפה היידיש, 4 לשיחות וניתוחים, לאחר מכן 5 לשיחות ליל שישי, ואז 182 לשיחה של פרשת שלח.

נתהפכות מִמְנו וְרוֹדְפוֹת וּמְדַבְּרוֹת עָלָיו כָּל דָּבָר אֲסוּר וְכוּ'. וְהוּא אֶף-עַל-פִּינָן אֵינוֹ עוֹזֵב אֶת עַצְמוֹ, רַק אֲדַרְבֵּה הוֹלֵךְ וּמְגַלֵּה לְעוֹד אֶחָד אֶת סִמְנֵי הַתָּב, וְאִז גַּם הַשְּׁנֵי נִתְהַפְּפוּ מִמְנו וְרוֹדְפוּ וּמְדַבְּרוּ עָלָיו וְכוּ' וּמִשְׁלִיכוּ מְאִתָּם פְּרִסְאוֹת וְכוּ' לְהֵלֵךְ וְכוּ'.

אָבֵל זֶה, שֶׁחָגַר מִתְנִיּוֹ וּלְגָלוֹת וּלְפָרְסָם וּלְהַפְּיִץ אֶת הַתָּב, צָרִיךְ עֲקֻשְׁנוֹת גְּדוֹלָה, וַיְהִי מִצָּחוֹ חִזֵּק מְאֹד מְאֹד נֶגֶד כָּל הַקָּמִים עָלָיו מִפִּתּוֹת וּמִבְּחוּץ, וְאִז סוֹף כָּל סוֹף יִזְכֶּה לְקָרֵב וּלְיַחַד נִשְׁמַת מְלֶכֶת הַמַּשִּׁיחַ אֶל כָּלל יִשְׂרָאֵל.

עֵינָיו הֵיטֵב בְּכָל הַסְּפוּר בְּפָנָיִם, וְתוֹכְלוּ לְהִבִּין אֶת הַרְמְזִים שֶׁמִּסְתַּתְּרִים שָׁם].

(הַמְּשֶׁשׁ יבֵּא אִי"ה - נִלְקַח מִסְפֵּר "פְּעֻלַת הַצַּדִּיק")

סימן טוב ומזל טוב

- מו"ה אהרן דעפרים הי"ו מאנסי
להולדת הבן למזל טוב
- מו"ה ישראל קרויס הי"ו וויליאמסבורג
להולדת הבת למזל טוב
- מו"ה יחיאל רייכמאן הי"ו קענווי איילענד
להרגל שמחת אירוסים בנו למזל טוב
- החתן יעקב רייכמאן הי"ו עב"ג בת
מו"ה נתן חיים משיח הי"ו מאנטשעסטער
- מו"ה משולם פייש פעלבערבוים הי"ו קרית ברסלב
להרגל שמחת אירוסים בנו למזל טוב
- החתן אלעזר ארי' פעלבערבוים הי"ו עב"ג בת
מו"ה דוד יודא איידלס הי"ו קרית ברסלב
- מו"ה נפתלי יאקאבאוויטש הי"ו בית שמש
להרגל השמחה למזל טוב של בנו
- החתן ישראל יאקאבאוויטש הי"ו עב"ג בת
מו"ה יעקב אבעלעס הי"ו אלעד
- מו"ה נפתלי אפפעלדארפער הי"ו קרית ברסלב
להרגל החלוקה של בנו מאיר נ"י למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 דק' לפני השקיעה מנחה ימות החול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימות החול 9:00	20 דק' לפני השקיעה ערבית ימות החול 20:00	
---	---	30 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות 20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות 9:00 ברכות	30 דק' לאחר זמן הדה"נ 15 דק' לפני השקיעה	בני ברק רח' ירושלים 2 טבריה רחוב
---	20:15	10 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות 20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות 9:30 ברכות	10 דק' אחרי השקיעה 10 דק' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5 בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	20 דק' לפני השקיעה 30 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות 9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה 10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד'-3 רח' נהרדעא 24 מודיעין עילית רשב"י 19
---	---	20 דק' לפני השקיעה 30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	5 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה 30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה) ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
חבורה מוצאי שבת בשעה 22:30	---	מנחה מעריב ימי חול בזמן 20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	---	
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	---	
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים: סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | בלגיה 323-500-3461 | קנדה 438-300-8080
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799